

0524. Witaj, święta i poczęta

(Miod., s.189-190)

1. Wi - taj świę - ta i po - czę - ta nie - po - ka -
Ma - ry - ja, ślicz - na li - li - ja, na - sze ko -
la - nie,
cha - nie! Wi - taj czy - sta Pa - nien - ko,
naj - jaś - niej - sza Ju - trzen - ko! Wi - taj, świę - ta,
wnie - bo - wzię - ta, Nie - po - ka - la - na!

2. Swą pięknnością, niewinnością w niebie górujesz,
W dostojęństwie i panieństwie wszystkim celujesz:
W pierwszym, Panno, momencie, święte Twoje Poczęcie,
Jaśniejące jako słońce, * *Niepokalana!*
3. Sam Bóg święty z Ciebie wzięty dla tej przyczyny,
Żeś się stała i została zawsze bez winy.
Tyś przed wieki przejrzana, i za Matkę wybrana
Jezusowi Chrystusowi, * *Niepokalana!*
4. Twoje państwo i poddaństwo świat, nieba Pani!
Cesarzowie, monarchowie Twój poddani!
Dla Twojej wielkiej godności dał Ci Bóg w Swej hojności,
Żeś poczęta zaraz święta, * *Niepokalana!*
5. Księżyc, słońce, gwiazd tysiące nie tak jaśnieją
Bo przy świętym Twym poczęciu zaraz blednieją;
Tyś nad słońce jaśniejsza i nad gwiazdy śliczniejsza,
Jako zorze w swej pokorze, * *Niepokalana.*
6. Sami święci w niebo wzięci nie wyrównają,
Twojej piękności i czystości, którą przyznają;
Wszyscy ci się dziwiają, Niewinność twą szanują:
Żeś tak święta, z Anny wzięta, * *Niepokalana.*